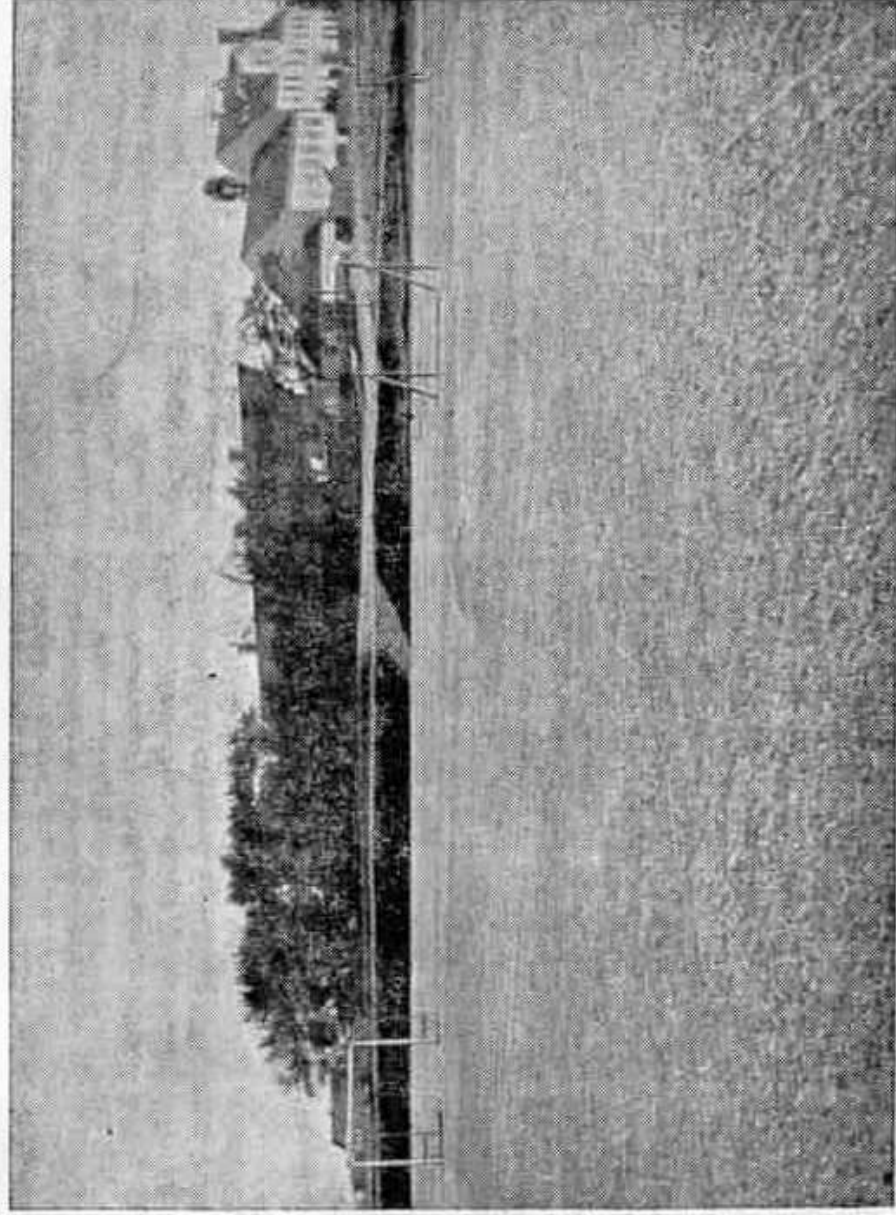

Sengeløse Gymnastikforening

50 Aars Jubilæumsfest

Lørdag den 6. November 1954

Fr. V. Jespersen,
Foreningens første Formand.

Sengeløse Gymnastikforenings første Historie er skildret i Jubilæumshæftet af 1944 og skal ikke gentages, men der er kommet meget til siden. Først fik Centralskolen sin store, nye Gymnastiksal, og vi fik Lov til at benytte den til vore aftenlige Øvelser og ligeledes til Boldspil og lignende, men de store Fester og Opvisninger om Foraaret holdes stadig paa Kroen og er meget velbesøgte. For faa Aar siden fik vi Idrætsbanen, der er meget smukt beliggende bagved Skolen, med Udsigt over Mose, Skov og Krat.

Den benyttes flittigt af Håndboldholdene, og en Fodboldbane vil ogsaa snart være en Kendsgerning. I flere Aar har der været 6 Hold Gymnaster, flere Hold end de fleste Foreninger kan opvise.

I Mærkeaaaret 54 vil fem Æresmedlemmer blive udnevnt:

Gdr. Aksel Nielsen, Torstholm, har ledet Drengeholdet i 25 Aar og derved gjort et stort og uselvsk Arbejde for Foreningen. Han blev Drengenes gode Ven og dygtige Leder; de blev hjemme i Gymnastikforeningen og gled automatisk ind i de voksnes Rækker.

Sengeløse Gymnastikforening kan paa 50 Aars Dagen se tilbage paa et stort og smukt og maalbevidst Arbejde,

og megen Tak skyldes de mænd, der var rede til at paa-
tage sig en Formands Pligter og Byrder. Foreningen har
ikke haft mange Formænd, heldigvis, kan man sige; en
Forening gror bedst, naar Formandsskifte ikke gaar for
tit paa, og dem, vi har haft, har alle ofret Tid, Raad og
Daad paa Foreningen. Ogsaa Lederne, baade mandlige og
kvindelige skal have Tak for den Indsats, de har gjort for
de unge i Sognet. Alvor og Gammen kan godt sammen,
og mange muntre Sammenkomster har her unge og ældre
haft sammen i Gymnastikforeningen, og det er maaske
netop det, der har gjort Foreningen saa stærk, at unge
og ældre saa trofast har arbejdet sammen gennem de
mange Aar.

Anna Larsen.

Foreningens nuværende Bestyrelse.

*Sidd. fra venstre: Kirsten Bloch Petersen - Jens Jensen - Elze Olsen
st. fra venstre: Gunnar Petersen - Anna Jensen og Sofie Nielsen*

Melodi: Sov Dukke Lise ...

Se, naar vi i Aften er samlet til Fest,
at hylde Foreningen her,
ja, saa vil jeg bede hver eneste Gæst
syng med, som I kan hver især,
og lad os bagud vende vort Blik,
mindes de femti Aar, der nu gik,
Aarene, ja, de taler om Spor,
det gør vi ogsaa paa Sangens Ord.

I Tidernes Morgen der kendte man ej
til Sport, Gymnastik eller saa,
saa det med at starte var slet ingen Leg,
men Jespersen han klemte paa,
han gik til Martin, Ole med fler':
Se nu at komme med til det her.
Til Mejeriet sammen de gik,
men veritabelt Afslag de fik.

Men Aaret det gik, og And's Pæ'sen en Da'
han bygged', og Glæden var stor,
og Jespersen han var der hurtig og sa'e,
en Sal maa du skaffe os, for
saa skal du se, hvor vi holder til,
snart en Forening stifte vi vil;
mange vel nok lidt skeptiske var,
men i November Sagen var klar.

Og i Lærer Nielsen en Leder saa ferm
til Karlene hurtigt man fandt,
med Pigerne var der et farligt Besvær,
de skulde jo med, ikke sandt.
Kvindelig Leder kendte man ej,
og til Musikkens Rytme, ak nej,
„bøje“ og „stræk“ det sagtens gik an,
om man til Leder havde en Mand.

Af Formænd der har vi jo haft en Del,
der vogted' Foreningen tro,
men Ole han var noget helt for sig sel',
for aldrig han undte sig Ro,
aldrig tilfreds, og derfor maaske
Fremgang og Held kun var der at se.
Lønnen, I fik, var tit en Gang Lak,
men til jer alle siger vi Tak.

Og Aksel, han er ogsaa en af dem,
der fast som en Støtte har staaet,
en Aarrække lang — hele totifem —
som Leder, det siger dog no'et.
Legende let du Drengene ta'r,
da du dem svigted', Kaos der var;
du har Justits og Orden som faa,
Drengene flokkes, store som smaa.

En Dag tropped' „Mænnene“ ogsaa op,
og „Konerne“ de kom igang,
men da var man nærvædet at faa et Chok,
nu ta'r man det mer' nonchalant.
Dejlige Timer, helt uden Tal,
faar vi, og derfor lyde der skal
her til jer alle, store som smaa,
skynd jer dog ind i Rækken at gaa.

Paa dejlige Ture til Roskilde drog
vi selv under Krigen, ak ja,
og „Mænnene“ alle om Hjertet tog,
hos „Smith“ sluttet' siden vi a';
men da saa siden hjemad vi gled,
pludselig en „Stritser“ for os der skred,
„Lygten“, ja, den var slukket, uha,
sikken en Masse „Tier“ den ga'.

Naar til „Borrevejle“ vi drager afsted
med Børnene, sikken en Svir,
den dejlige Plet, fuld af Ynde og Fred,
de skønneste Minder os gi'r.
Ja, og vi husker endnu i Da',
naar vi med Hest og Vogn dampet' a',
herlige Ture var det, min Tro,
da ku' man ogsaa cykle, jo, jo.

De Mænd, som gav os vor Forening i Arv,
i Aften med Glæde man ser,
og jer, som nu røgter Foreningens Tarv,
vi ønsker jer Fremgang med mer'.
Gid vor „Forening“ stadig maa faa
Lykke og Held og altid bestaa,
værne om alt, hvad sundt er og godt,
saa vil den klare Skærene flot.

E. K.

Held den, hvis Ryg er rank,
hans Øje ser mod Solen;
han bliver fri og frank;
han tumler sig som i et Bad
i Lysets gyldne Strømme,
han bliver skøn og glad.

Saa dyrk ej blot din Aand,
øv dine unge Lemmer,
brug flittigt Fod og Haand;
grib fast og stærkt om Klingens Greb,
kast Diskos som en Græker,
stræk dig i Ræk og Reb.

Thi den, hvis Ryg er rank,
faar og sin Vilje rettet,
han bliver fri og frank.
Han gaar sin Gang saa stolt og trygt,
hans Øje ser mod Solen,
han kender ej til Frygt.

L. C. Nielsen.

Aksel Nielsen, Ole Rasmussen,
Otto Pedersen, Albert Hansen, Chr. Pedersen,
Foreningens nye Æresmedlemmer.

Melodi: Du danske Mand ...

Tænk, kære Venner, Tiden gaar,
vi daarligt kan følge med;
nu i halvtredsindstyve Aar
har Idrætten fundet Sted.
Først fik vi Karleholdet
og derpaa Pigeholdet,
ja, stadig fremad gaar det,
∴ thi nu har vi hele seks. ∴∴

Trods megen Modstand fra de Koner,
Pigerne kom dog med,
de trodsed' modigt Klage-toner,
travede kækt afsted,
thi Gymnastikken giver
dem Holdning, og de bliver
saa let i Sind og Tanker,
∴ naa rundt de i Salen gaar. ∴∴

Om end de fem Hold naaet var,
tilfreds ej vor Formand er,
han si'er: et Konehold, det la'r
vi ogsaa begynde her!
Stolt som en Hane, Ole
han bli'r, da han kan sole
sig i den Glans, et Kone-
∴ hold gav, da det stifted' blev. ∴∴

Og efterhaanden har vi faa't
fler' Grene af Idrætten her,
til Haandbold store, smaa er gaa't
i flere Sæsoner her;
til Idrætsmærket træner
hver Sommer baade Mænd
og Kvinder — tit det hænder,
∴ at nogle i Guld det faar. ∴∴

Men før vi Visen slutter a',
vi ønsker, i mange Aar
Foreningen sig klarer bra,
og Fremgang den stadig faar;
vi haaber, Held og Lykke
paa Fremtid her at bygge
og ønsker, at vi trygge
∴ kan styre vor Fremtids Baad. ∴∴

I. H.